

Förordning om producentansvar för elutrustning;

utfärdad den 28 augusti 2014.

Regeringen föreskriver¹ följande.

1 § Denna förordning syftar till att

1. främja åtgärder som minskar mängden elutrustning som blir avfall,
2. minska de problem för människors hälsa och miljön som elavfall ger upphov till,
3. producenter ska ta ansvar för de problem som elavfall ger upphov till och till att ge dem drivkrafter att vidta avfallsförebyggande åtgärder,
4. underlätta för innehavare av elavfall att lämna ifrån sig avfallet,
5. all elutrustning som trots avfallsförebyggande åtgärder blir avfall ska samlas in och även i övrigt hanteras på det sätt som ger bäst resultat för människors hälsa och miljön med hänsyn till att avfallet bör förberedas för återanvändning, materialåtervinnas, återvinnas på annat sätt eller bortskaftas i den nu angivna prioriteringsordningen, och
6. främja resurseffektivitet och att nå målen för återvinning i förordningen.

2 § Denna förordning är meddelad med stöd av

- 15 kap. 6 § miljöbalken i fråga om 40–44, 57, 58 och 60 §§,
- 15 kap. 7 § miljöbalken i fråga om 32–35, 37–39, 61–63, 66 och 67 §§,
- 15 kap. 7 a § miljöbalken i fråga om 45, 46, 49, 50, 52, 53, 56, 69 och 70 §§,
- 15 kap. 7 b § miljöbalken i fråga om 29, 31 och 40–44 §§,
- 15 kap. 9 § miljöbalken i fråga om 60 och 68 §§,
- 15 kap. 16 § miljöbalken i fråga om 69 §,
- 15 kap. 28 § miljöbalken i fråga om 29, 31, 37–44, 57, 58, 60, 61, 66, 67 och 76 §§,
- 8 kap. 11 § regeringsformen i fråga om 79 §, och
- 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

3 § Bestämmelser om skyldigheter för den som innehar avfall finns i 15 kap. 5 a och 18 §§, 21 § första stycket, 30 och 31 §§ miljöbalken samt i 14, 16–19, 21, 25, 26, 28, 30–32, 45, 46, 48, 54 a och 59 a §§ avfallsförordningen (2011:927) och i Europaparlamentets och rådets förordning 1013/2006.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk eller elektronisk utrustning (WEEE), i den ursprungliga lydelsen.

4 § Bestämmelser om att kommunen ska ansvara för transport samt återvinning eller bortskaffande av hushållsavfall finns i 15 kap. 8 § miljöbalken. Detta ansvar inskränks av denna förordning endast i fråga om avfall som med stöd av förordningen har lämnats till någon som enligt förordningen har skyldighet att ta emot avfallet.

5 § Om en bestämmelse som meddelats med stöd av strålskyddslagen (1988:220) avviker från denna förordning, gäller den bestämmelsen.

Uttryck i förordningen

6 § Med *elutrustning* avses i denna förordning apparater, produkter, komponenter, maskiner, verktyg, instrument och annan utrustning

1. för generering, överföring eller mätning av elektrisk ström eller elektromagnetiska fält, eller
2. som är beroende av elektrisk ström eller elektromagnetiska fält för att fungera korrekt.

Första stycket gäller endast utrustning som är avsedd att användas med en elektrisk spänning på högst 1 000 volt växelström eller 1 500 volt likström.

Med en elutrustning enligt första stycket avses alla komponenter, förbrukningsmaterial och andra delar som utrustningen består av när den görs tillgänglig.

7 § Med *konsumentelutrustning* avses i denna förordning elutrustning som normalt används i privathushåll.

Att en elutrustning är avsedd för yrkesmässig användning utesluter inte att den är konsumentelutrustning.

8 § I denna förordning avses med att

vara etablerad i Sverige: att ha hemvist eller säte i Sverige och bedriva en yrkesmässig verksamhet här,

göra en elutrustning tillgänglig: att yrkesmässigt tillhandahålla en elutrustning för vidare distribution eller användning, om tillhandahållandet inte enbart avser att transportera utrustningen för någon annans räkning,

släppa ut en elutrustning på den svenska marknaden: att för första gången i Sverige göra en elutrustning tillgänglig för någon annan,

släppa ut en elutrustning på unionsmarknaden: att för första gången göra en elutrustning tillgänglig för någon annan inom EU, och

sälja på distans: att yrkesmässigt ingå avtal om försäljning genom kommunikation som uteslutande sker på distans.

9 § Med *producent* avses i denna förordning den som

1. är etablerad i Sverige och i eget namn eller under eget varumärke har tillverkat eller har låtit tillverka eller utforma en elutrustning och gör den tillgänglig på den svenska marknaden,

2. är etablerad i Sverige och i eget namn eller under eget varumärke säljer en elutrustning på den svenska marknaden som har tillverkats av någon annan, om det för elutrustningen inte finns en producent enligt 1 vars varumärke förekommer på elutrustningen,

3. är etablerad i Sverige och släpper ut en elutrustning från ett annat land på den svenska marknaden, eller

4. säljer en elutrustning på distans direkt till en användare i ett land inom EU där säljaren inte är etablerad.

Med producent avses inte den som endast finansierar ett tillgängliggörande av en elutrustning, oavsett om tillgängliggörandet innebär att äganderätten överförs eller kan komma att överföras.

10 § Med *producentrepresentant* avses i denna förordning den som är etablerad i Sverige och har fått skriftlig fullmakt att fullgöra skyldigheter som en producent har enligt denna förordning.

11 § I denna förordning avses med

direktiv 2012/19/EU: Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE), i den ursprungliga lydelsen,

förordning (EG) nr 1013/2006: Europaparlamentets och rådets förordning 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, i lydelsen enligt kommissionens förordning (EU) nr 255/2013, och

förordning (EG) nr 1418/2007: kommissionens förordning (EG) nr 1418/2007 av den 29 november 2007 om export för återvinning av visst avfall som förtecknas i bilaga III eller IIIA till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 till vissa länder som inte omfattas av OECD-beslutet om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall, i lydelsen enligt kommissionens förordning (EU) nr 519/2013.

12 § Med *avfall* avses i denna förordning detsamma som i 15 kap. 1 § miljöbalken.

13 § I denna förordning avses med

elavfall: elutrustning som omfattas av förordningen och som har blivit avfall,

konsumentelavfall: konsumentelutrustning som omfattas av förordningen och som har blivit avfall,

historiskt konsumentelavfall: konsumentelutrustning som har släppts ut på unionsmarknaden före den 14 augusti 2005 och som har blivit konsumentelavfall, och

historiskt elavfall: annan elutrustning än konsumentelutrustning som har släppts ut på unionsmarknaden före den 14 augusti 2005 och som har blivit annat elavfall än historiskt konsumentelavfall.

14 § Med *återanvända* avses i denna förordning att vidta en åtgärd som innebär att något som inte har blivit avfall kan användas igen för att fylla samma funktion som det ursprungligen var avsett för.

15 § I denna förordning avses med

samla in: hämta eller ta emot avfall samt sortera, lagra eller på annat sätt hantera det hämtade eller mottagna avfallet innan det transporteras vidare för att behandlas,

samla in separat: samla in och, i syfte att underlätta behandling av det avfall som samlas in, genomföra insamlingen på ett sådant sätt att olika avfalls­slag hålls åtskilda, och

insamlingssystem: yrkesmässig insamling av konsumentelavfall.

16 § I denna förordning avses med
förbereda för att återanvända: kontrollera, rengöra eller reparera något som har blivit avfall så att det kan återanvändas,
återvinna: hantera avfall på ett sådant sätt att det förbereds för att kunna återanvändas eller kommer till nytta som ersättning för annat material eller förbereds för att komma till nytta som ersättning för annat material,
materialåtervinna: återvinna avfall genom att uppbereda avfallsmaterial till nya produkter, material eller ämnen som inte ska användas som bränsle eller fyllnadsmaterial,
bortskaffa: göra sig av med något som är avfall utan att återvinna det eller lämna det till någon som samlar in eller transporterar bort det, och
behandla: återvinna eller bortskaffa.

17 § Med *farliga ämnen och blandningar* avses i denna förordning ämnen eller blandningar som uppfyller kriterierna för att klassificeras som farliga enligt

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach), i lydelsen enligt kommissionens förordning (EU) nr 758/2013, eller
2. föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat.

18 § Med *storskaligt stationärt industriverktyg* avses i denna förordning maskiner, komponenter eller annan utrustning som i en industriell produktionsanläggning eller i en anläggning för forskning eller utveckling är fast installerade för att fungera tillsammans, och

1. är beroende av varandra för att inom ett visst användningsområde fungera på avsett sätt,
2. måste användas och underhållas av fackmän, och
3. måste monteras ned av fackmän på den plats där de installerades.

Tillämpningsområde

19 § Om inte annat följer av 20 och 21 §§ gäller denna förordning elutrustning som ingår i någon av följande kategorier:

1. stora hushållsapparater,
2. små hushållsapparater,
3. it- och telekommunikationsutrustning,
4. ljudutrustning, bildutrustning och solcellspaneler,
5. belysningsutrustning,
6. elektriska och elektroniska verktyg,
7. leksaker samt sport- och fritidsutrustning,
8. medicintekniska produkter,
9. övervaknings- och kontrollinstrument, eller
10. automater.

I bilaga 1 finns en lista över elutrustning som ingår i de olika kategorierna. Listan är inte uttömmande.

Glödlampor, belysningsarmaturer för lysrör som är konsumentelutrustning, storskaliga stationära industriverktyg, medicintekniska produkter som är im-

plantat och medicintekniska produkter som förväntas bli smittförande innan de blir avfall ingår inte i någon av kategorierna.

SFS 2014:1075

20 § Denna förordning gäller inte vapen, ammunition och krigsmateriel som är avsedda att användas för specifika militära ändamål eller annan elutrustning som är nödvändig för att skydda väsentliga säkerhetsintressen i Sverige eller något annat EU-land.

21 § Denna förordning gäller inte elutrustning som är särskilt tillverkad för att ingå i och är installerad som en del av en annan elutrustning som inte omfattas av denna förordning, om den installerade utrustningen endast kan fylla sin avsedda funktion som en del av den andra elutrustningen.

22 § Andra bestämmelser om producentansvar finns i förordningen (2000:208) om producentansvar för glödlampor och vissa belysningsarmaturer, förordningen (2007:185) om producentansvar för bilar och förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier.

23 § Bestämmelser om farliga ämnen i elutrustning och om hantering av elutrustning finns även i förordningen (2012:861) om farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning.

Återvinningsmål

24 § Bestämmelserna i 25–28 §§ anger mål för återvinning. För att beräkna om återvinningsmålen nås ska de tal som motsvarar mängden elavfall som under ett kalenderår har tagits emot av någon för att återvinnas, materialåtervinnas eller förberedas för återanvändning divideras med det tal som motsvarar mängden elavfall som under samma kalenderår har samlats in separat. Beräkningen får endast omfatta avfall som har behandlats enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 27 § avfallsförordningen (2011:927) eller 47 § 9 förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Talen ska anges i vikt.

Vid beräkningen får avfall som har transporterats till ett land utanför EU anses återvunnet endast om det visas att det har behandlats under villkor som motsvarar kraven i förordningarna (EG) nr 1013/2006 och (EG) nr 1418/2007.

25 § Målet för elavfall som utgörs av elutrustning som ingår i kategori 1 eller 10 är att av det avfall som samlas in separat

1. före den 15 augusti 2015 ska minst 80 procent återvinnas och minst 75 procent förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas, och

2. från och med den 15 augusti 2015 ska 85 procent återvinnas och minst 80 procent förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas.

26 § Målet för avfall som utgörs av elutrustning som ingår i kategori 3 eller 4 är att av det avfall som samlas in separat

1. före den 15 augusti 2015 ska minst 75 procent återvinnas och minst 65 procent förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas, och

2. från och med den 15 augusti 2015 ska minst 80 procent återvinnas och minst 70 procent förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas.

27 § Målet för avfall som utgörs av elutrustning som ingår i kategori 2, 5, 6, 7, 8 eller 9 är att av det avfall som samlas in separat

1. före den 15 augusti 2015 ska minst 70 procent återvinnas och minst 50 procent förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas, och

2. från och med den 15 augusti 2015 ska minst 75 procent återvinnas och minst 55 procent förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas.

28 § Målet för avfall som utgörs av gasurladdningslampor och samlas in separat är att minst 80 procent ska materialåtervinnas.

Ombud i ett annat EU-land

29 § En producent enligt 9 § första stycket 4 som är etablerad i Sverige ska, i det land dit elutrustningen levereras, utse ett ombud som ska fullgöra det ansvar för elutrustningen som producenten har enligt de nationella bestämmelser som genomför direktiv 2012/19/EU i det landet.

Producentrepresentant i Sverige

30 § Den som inte är etablerad i Sverige men är etablerad i ett annat EU-land och enligt bestämmelser som genomför direktiv 2012/19/EU i det landet ska fullgöra ett sådant producentansvar som avses i direktivet får utse en producentrepresentant här.

31 § Om en producentrepresentant har utsetts enligt 30 §, ska representanten i fråga om den elutrustning som omfattas av representantens anmälan enligt 33 § i stället för producenten fullgöra skyldigheterna i 39–43, 62, 63, 66 och 67 §§.

Anmälan om tillgängliggörande

32 § Den som i egenskap av producent avser att göra en elutrustning tillgänglig på den svenska marknaden ska anmäla detta till Naturvårdsverket.

33 § En producentrepresentant som har utsetts enligt 30 § ska, innan representantens huvudman gör en elutrustning tillgänglig på den svenska marknaden, anmäla detta till Naturvårdsverket.

34 § En anmälan enligt 32 eller 33 § ska innehålla

1. producentens eller producentrepresentantens namn, kontaktuppgifter och person- eller organisationsnummer samt, om det är en anmälan enligt 33 §, huvudmannens namn, kontaktuppgifter och europeiska skatteregistreringsnummer,

2. uppgift om huruvida elutrustningen är konsumentelutrustning,

3. uppgift om vilken kategori som elutrustningen ingår i,

4. uppgift om elutrustningens varumärke,

5. uppgift om hur elutrustningen kommer att göras tillgänglig på den svenska marknaden, och

6. uppgift om hur producenten eller producentrepresentanten ska uppfylla de skyldigheter som följer av 39–43, 62, 63, 66 och 67 §§.

Den som gör anmälan ska intyga att uppgifterna är riktiga.

35 § En producent eller en producentrepresentant som har gjort en anmälan enligt 32 eller 33 § ska underrätta Naturvårdsverket om det sker förändringar i fråga om de uppgifter som har lämnats enligt 34 § och förändringarna har betydelse för anmälanens syfte.

36 § Naturvårdsverket ska

1. se till att det är möjligt att göra en anmälan enligt 32 eller 33 § via internet, och
2. på sin webbplats länka till de webbplatser i andra EU-länder där producent och ombud enligt 29 § kan anmäla sig eller få information om hur de kan anmäla sig.

Producentansvar för utformning av elutrustning

37 § En producent som tillverkar elutrustning som innehåller sådana batterier som omfattas av förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier ska se till att elutrustningen utformas på ett sådant sätt att batterierna lätt kan avlägsnas så att återanvändning och återvinning främjas.

Första stycket gäller inte elutrustning som på grund av säkerhets-, prestanda-, dataintegritets- eller medicinska skäl behöver en kontinuerlig strömförsörjning och detta förutsätter en fast koppling mellan batteriet och någon av de övriga utrustningsdelarna.

38 § En producent ska se till att elutrustning som ska göras tillgänglig på den svenska marknaden tillverkas och utformas på ett sådant sätt att återanvändning och materialåtervinning främjas.

Första stycket gäller inte om en viss utformning eller tillverkningsprocess har avgörande fördelar med hänsyn till människors hälsa och miljön, säkerhetskrav eller andra hänsyn.

Producentansvar för märkning av elutrustning

39 § En producent ska se till att elutrustningen är märkt med

1. den symbol som visas i bilaga 2 till denna förordning, och
2. uppgift som visar att elutrustningen har släppts ut på unionsmarknaden efter den 13 augusti 2005.

Om det behövs på grund av elutrustningens storlek eller funktion, ska den symbol som avses i första stycket 1 i stället finnas på elutrustningens förpackning, i bruksanvisningen och i garantin.

Producentansvar när konsumentelutrustning görs tillgänglig

40 § När en producent eller en producentrepresentants huvudman gör konsumentelutrustning tillgänglig på den svenska marknaden ska producenten se till att någon som har tillstånd att driva ett insamlingssystem har åtagit sig att ta hand om

1. utrustningen när den blir avfall, och
2. en andel av historiskt konsumentelavfall som uppkommer i Sverige och motsvarar producentens eller huvudmannens andel av marknaden för konsumentelutrustning i Sverige.

Producentansvar när annan elutrustning görs tillgänglig

41 § I fråga om elutrustning som inte är konsumentelutrustning och som en producent eller en producentrepresentants huvudman har gjort tillgänglig på den svenska marknaden ska producenten, när utrustningen blir elavfall, ta emot avfallet från den som vill lämna ifrån sig det till producenten.

Producenten ska ha beredskap för att ta emot elavfallet på platser med en geografisk spridning som är skäligen med hänsyn till elutrustningens förväntade livslängd, användning och övriga omständigheter.

Om inte annat har avtalats, ska producenten ta emot avfallet utan att begära någon ersättning och bära de kostnader som hanteringen av elavfallet därefter medför.

42 § I fråga om elutrustning som inte är konsumentelutrustning och som en producent eller en producentrepresentants huvudman tillhandahåller ska producenten, om den tillhandahållna elutrustningen ersätter en elutrustning av samma typ eller med motsvarande funktion som den som har blivit avfall i samband med tillhandahållandet, ta emot avfallet från den som vill lämna det.

Producenten ska ta emot elavfallet där den nya utrustningen tillhandahålls.

Om inte annat har avtalats, ska producenten ta emot avfallet utan att begära någon ersättning och bära de kostnader som hanteringen av elavfallet därefter medför.

43 § Den som tar emot elavfall enligt 41 eller 42 § ska

1. ge god service till den som lämnar ifrån sig avfallet,
2. underlätta för den som lämnar ifrån sig avfallet att kunna sortera ut det från annat avfall,
3. främja att avfallet kan förberedas för att återanvändas,
4. se till att avfallet samlas in på ett sådant sätt att den som hanterar avfallet inte utsätts för hälso- eller säkerhetsrisker, och
5. se till att avfallet behandlas på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt.

44 § När en elutrustning blir elavfall ska alla komponenter, allt förbrukningsmaterial och alla övriga delar som elutrustningen då består av omfattas av producentens skyldigheter enligt 40–42 §§.

Insamlingssystem

45 § Det krävs tillstånd för att driva ett insamlingssystem.

Tillstånd krävs dock inte för

1. en kommuns insamling av elavfall inom kommunen, eller
2. den som tar emot elavfall enligt 57 eller 58 §.

46 § Ett insamlingssystem som kräver tillstånd enligt 45 § ska vara lämpligt och rikstäckande.

För att ett system ska anses lämpligt ska

1. det i systemet ingå
a) lättillgängliga insamlingsplatser där den som vill lämna ifrån sig konsumentelavfall kan göra det gratis och enkelt,

b) en tjänst som innebär att konsumentelavfall som har tagits emot enligt 57 eller 58 § hämtas gratis vid mottagningsplatsen eller på en plats som den som har tagit emot avfallet och den som driver systemet har kommit överens om, och

c) en tjänst som innebär att konsumentelavfall som kommunen har samlat in och vill lämna till systemet hämtas gratis vid minst en av kommunens platser för hantering av avfall eller på en plats som kommunen och den som driver systemet har kommit överens om,

2. den som driver systemet se till att insamlingen inte sker på ett sådant sätt att förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning försvåras,

3. den som driver systemet se till att det elavfall som samlas in behandlas på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt,

4. verksamheten bedrivs så att den effektivt bidrar till att nå målen för återvinning i denna förordning,

5. det finnas en betryggande säkerhet som motsvarar kostnaderna för att samla in och behandla sådant elavfall som systemet ska ta hand om enligt ett sådant åtagande som avses i 40 § 1,

6. det i systemet finnas rutiner för att betala tillbaka avgifter eller rutiner som på annat sätt tar hänsyn till att elutrustning som systemet ska ta hand om enligt ett sådant åtagande som avses i 40 § 1 inte görs tillgänglig eller används på den svenska marknaden,

7. den som driver systemet samverka med andra som har tillstånd att driva insamlingssystem om hur kostnader för det elavfall som har samlats in ska fördelas,

8. det i systemet finnas rutiner för att fördela kostnader för hanteringen av historiskt konsumentelavfall proportionellt mellan insamlingssystem som har tillstånd när kostnaderna uppstår,

9. den som driver systemet ge producenter möjlighet att uppfylla kravet i 40 § genom att låta elutrustning omfattas av systemet utan villkor som diskriminerar någon producent, och

10. systemet i övrigt drivas på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt.

För att anses rikstäckande ska systemet innebära att det finns insamlingsplatser i varje kommun med en geografisk spridning inom kommunen som är skäligen med hänsyn till befolkningstäthet och övriga omständigheter.

47 § Vid bedömning av om ett insamlingssystem är lämpligt och rikstäckande ska hänsyn tas till det som kommit fram vid samråd med kommunen enligt 49 och 69 §§.

48 § Ett insamlingssystem behöver inte ta emot konsumentelavfall som på grund av kontaminering innebär en hälso- eller säkerhetsrisk för den som förväntas hantera avfallet på mottagningsplatsen.

Förberedande samråd om insamlingssystem

49 § Den som avser att driva ett insamlingssystem ska innan den ansöker om ett tillstånd enligt 45 § samråda med kommunerna och i det samrådet

1. utförligt redogöra för hur systemet ska organiseras och drivas,

2. utförligt redogöra för hur systemet ska samordnas med övriga insamlingssystem och kommunernas renhållningsskyldighet,

3. redogöra för vilka dispenser, tillstånd och lov som finns eller ska sökas för verksamheten, och

4. undersöka vilka möjligheter kommunerna har att underlätta uppbyggnaden av systemet genom att anvisa platser för insamling eller vidta andra åtgärder.

Kommunen ska ges tillfälle att lämna synpunkter på redogörelsen enligt första stycket 1–3.

50 § Den som avser att driva ett insamlingssystem ska innan den ansöker om ett tillstånd enligt 45 § samråda med andra som har tillstånd att driva insamlingssystem och i det samrådet undersöka möjligheterna att samordna systemet med övriga system.

Prövning av ansökan om tillstånd att driva ett insamlingssystem

51 § Frågor om tillstånd enligt 45 § prövas av Naturvårdsverket.

52 § En ansökan om tillstånd ska vara skriftlig och innehålla uppgifter

1. om sökandens namn, kontaktuppgifter och person- eller organisationsnummer eller, om sådant inte finns, sökandens nationella eller europeiska skatteregistreringsnummer,

2. om hur insamlingssystemet ska utformas och drivas,

3. om hur betryggande säkerhet ska ställas för de kostnader som är förenade med att samla in och behandla det elavfall som systemet ska ta hand om enligt ett sådant åtagande som avses i 40 § 1,

4. om vad som har framkommit vid samråd enligt 49 §, och

5. som i övrigt behövs för en prövning av om systemet är lämpligt och rikstäckande enligt 46 §.

53 § Ett tillstånd enligt 45 § får ges endast till den som har

1. personella, tekniska, organisatoriska och ekonomiska förutsättningar att driva ett insamlingssystem som uppfyller kraven i 46 §,

2. ingått avtal med en producent eller producentrepresentant om att för konsumentelutrustning göra ett sådant åtagande som avses i 40 §, och

3. samrått med kommunerna enligt 49 §.

54 § Ett tillstånd ska förenas med de villkor som behövs för att verksamheten under hela tillståndstiden ska uppfylla kraven i 46 §.

55 § Naturvårdsverket ska informera allmänheten om vilka som har tillstånd att driva ett insamlingssystem enligt 45 §.

Driften av ett insamlingssystem

56 § Den som driver ett insamlingssystem ska

1. fortlöpande se till att systemet uppfyller kraven i 46 §,

2. snarast underrätta Naturvårdsverket om sådana förändringar av hur systemet organiseras eller drivs som kan påverka bedömningen av systemets lämplighet och täckningsgrad,

3. snarast underrätta Naturvårdsverket om vad som kommer fram vid samråd enligt 69 §,

4. senast den 31 mars varje år lämna uppgift till Naturvårdsverket om med vilka producenter och producentrepresentanter som avtal om sådant åtgående om att ta hand om elutrustning som avses i 40 § har ingåtts,

5. senast den 31 mars varje år lämna uppgifter till Naturvårdsverket om den mängd konsumentelavfall som under det närmast föregående kalenderåret har samlats in, och

a) hur stor mängd av det insamlade avfallet som har lämnats för att behandlas i Sverige,

b) hur stor mängd av det insamlade avfallet som har transporterats till ett annat land, och

c) i fråga om avfall som har transporterats till ett land utanför EU, hur stor mängd som i det andra landet har behandlats under villkor som är likvärdiga med kraven i förordningarna (EG) nr 1013/2006 och (EG) nr 1418/2007,

6. lämna de uppgifter till kommunen som den behöver för att uppfylla kraven i 68 §.

Uppgifter om mängder enligt första stycket 5 ska avse avfallets vikt och specificeras i de kategorier av utrustning enligt 19 § som avfallet utgörs av och hur mycket som har förberetts för att återanvändas, hur mycket som har materialåtervunnits, hur mycket som har återvunnits på annat sätt och hur mycket som har bortskaffats.

Särskild mottagning av konsumentelavfall

57 § Den som yrkesmässigt säljer eller skänker ny konsumentelutrustning till en användare ska, i samband med tillgängliggörandet, gratis ta emot motsvarande mängd konsumentelavfall från användaren, om avfallet utgörs av elutrustning av samma typ eller med motsvarande funktion som den nya utrustningen.

58 § Den som i en butiklokal yrkesmässigt säljer eller skänker elutrustning till användare ska gratis ta emot konsumentelavfall i butiken eller i dess omedelbara närhet, om

1. de delar av butiken som är avsedda för försäljning av elutrustning sammantaget är 400 kvadratmeter eller större, och

2. avfallets yttermått är sådana att det varken på längden, bredden eller djupet överstiger 25 centimeter.

59 § Bestämmelserna i 57 och 58 §§ gäller inte avfall som på grund av kontaminering innebär en hälso- eller säkerhetsrisk för den som förväntas hantera avfallet på mottagningsplatsen.

60 § Den som har tagit emot elavfall enligt 57 eller 58 § ska lämna avfallet till ett insamlingssystem som har tillstånd enligt 45 §.

61 § Den som säljer eller skänker konsumentelutrustning till en användare enligt 57 eller 58 § ska informera användaren om möjligheten att lämna elavfall till säljaren. Informationen ska lämnas vid överlåtelse tillfället eller genom tydlig information i butiken.

Producentansvar för rapportering

62 § En producent ska senast den 31 mars varje år rapportera till Naturvårdsverket den mängd elutrustning som producenten eller producentrepresentantens huvudman har gjort tillgänglig på den svenska marknaden under det närmast föregående kalenderåret. Rapporteringen ska vara specificerad på samma sätt som en anmälan enligt 34 §. Mängden elutrustning ska anges i vikt.

63 § I fråga om annat elavfall än konsumentelavfall ska en producent se till att Naturvårdsverket senast den 31 mars varje år får uppgifter motsvarande de som enligt 56 § första stycket 5 ska lämnas för konsumentelavfall.

Sammanställning av information om producenter och avfallshantering

64 § Naturvårdsverket ska i ett register sammanställa den information som lämnats enligt 32 och 33 §§.

65 § Naturvårdsverket ska i ett register årsvis sammanställa information om

1. den mängd elutrustning som har släppts ut på den svenska marknaden,
2. den mängd elavfall som har samlats in i Sverige,
3. den mängd elavfall som har transporterats till ett annat land för att behandlas,
4. den mängd elavfall som har lämnats för återvinning,
5. den mängd elavfall som i Sverige har förberetts för återanvändning, materialåtervunnits eller återvunnits på annat sätt.

Om information enligt första stycket 1–4 saknas, ska Naturvårdsverket grunda uppgifterna på dokumenterade bedömningar. I sammanställningen ska Naturvårdsverket ange vilka uppgifter som grundar sig på sådana bedömningar.

Producentansvar för lämnande av information

66 § En producent som släpper ut en ny sorts elutrustning på unionsmarknaden ska se till att information finns tillgänglig om vilka komponenter och vilket material som ingår i utrustningen och var i utrustningen som det kan finnas farliga ämnen och blandningar. Producenten ska även göra annan information tillgänglig som behövs för att avfallet ska kunna behandlas på ett miljö- och hälsomässigt godtagbart sätt.

Informationen ska senast ett år efter det att utrustningen släpptes ut på marknaden göras tillgänglig gratis för den som behandlar elavfall. Informationen ska göras tillgänglig i form av handböcker eller genom elektroniska medier.

67 § En producent ska se till att andra än privathushåll får information om

1. den skyldighet att sortera ut elavfall och hantera det skilt från annat avfall som finns i avfallsförordningen (2011:927),
2. syftet med att hantera elavfall skilt från annat avfall, och
3. hur elavfall kan lämnas till producenten eller till ett insamlingsystem.

Informationen ska utformas och lämnas på ett sådant sätt att den är lättbegriplig och når den som kan antas vilja lämna elavfall till en producent eller till ett insamlingssystem.

SFS 2014:1075

Kommunens ansvar att informera

68 § Kommunen ska lämna information till privathushåll om

1. innebörden av den märkning som avses i 39 §,
2. vikten av att hantera elutrustning och elavfall på ett lämpligt sätt med hänsyn till de effekter på människors hälsa och miljön som farliga ämnen och blandningar i elutrustning kan ge upphov till,
3. syftet med att hantera elavfall skilt från annat avfall,
4. skyldigheten att sortera ut elavfall och hantera det skilt från annat avfall enligt avfallsförordningen (2011:927),
5. tillgängliga insamlingssystem, och
6. hur privathushållen kan bidra till att mer konsumentelutrustning återanvänds och mer konsumentelavfall återvinns.

Kommunen ska ge den som driver ett insamlingssystem möjlighet att lämna synpunkter på informationens utformning.

Samråd

69 § Den som driver ett insamlingssystem ska, om det behövs eller om en kommun begär det, samråda med kommunen om

1. hur systemet organiseras och drivs,
2. hur systemet samordnas med övriga insamlingssystem och kommunens renhållningsskyldighet, och
3. andra väsentliga frågor som rör systemet.

70 § Den som driver ett insamlingssystem ska, om det behövs, samråda med andra som har tillstånd att driva insamlingssystem om hur systemen kan samordnas.

Rapportering och informationsutbyte

71 § Naturvårdsverket ska rapportera till Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 16.5 i direktiv 2012/19/EU.

72 § Naturvårdsverket ska fullgöra de skyldigheter i fråga om samarbete och utbyte av information som följer av artikel 18 i direktiv 2012/19/EU.

Återkallelse av tillstånd

73 § Naturvårdsverket får återkalla tillståndet om insamlingssystemet inte uppfyller kraven i denna förordning.

Tillståndet får inte återkallas om bristerna endast har ringa betydelse.

Tillsyn

74 § Bestämmelser om tillsyn finns i 26 kap. miljöbalken och i miljötillsynsförordningen (2011:13). Bestämmelser om det operativa tillsynsansvar

som hör samman med denna förordning finns i 26 kap. 3 § tredje stycket miljöbalken och i 2 kap. 4, 24, 29 och 30 §§ miljötillsynsförordningen.

Avgifter

75 § I förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken finns bestämmelser om avgifter.

Sanktioner

76 § Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet inte fullgör sina skyldigheter att

1. se till att elutrustningen är märkt enligt vad som följer av 39 §,
2. ta hand om elavfall i enlighet med 40 §, 41 § första stycket och 42 §, och
3. lämna information enligt 66 §.

Den som har överträtt ett vitesföreläggande eller ett vitesförbud enligt 26 kap. miljöbalken får inte dömas till straff enligt denna förordning för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Till ansvar enligt denna förordning döms inte om gärningen är belagd med straff enligt 29 kap. miljöbalken.

77 § Bestämmelser om miljöstraffsavgifter finns i förordningen (2012:259) om miljöstraffsavgifter.

Överklagande

78 § Bestämmelser om överklagande finns i 19 kap. 1 § tredje stycket miljöbalken.

Bemyndigande

79 § Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2014.
 2. Bestämmelserna i 40 och 57–61 §§ tillämpas första gången i fråga om konsumentelutrustning som görs tillgänglig på den svenska marknaden efter utgången av september 2015.
 3. Bestämmelserna i 45–47, 49–61, 70 och 73 §§ tillämpas första gången i fråga om insamlingsystem som avses att drivas efter utgången av september 2015.
 4. Genom förordningen upphävs förordningen (2005:209) om producentansvar för elektriska och elektroniska produkter.
 5. Bestämmelserna i 12–18, 23–25 och 30 §§ och i 31 § första stycket 2 och 3 och andra och tredje styckena i den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för elutrustning som görs tillgänglig på marknaden före utgången av september 2015.

På regeringens vägnar

SFS 2014:1075

LENA EK

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)

1. Stora hushållsapparater

Stora apparater som tillverkats för att normalt användas för

- matlagning eller annan bearbetning av livsmedel,
- uppvärmning, varmhållning, kylhållning, bevarande eller annan förvaring av livsmedel,
- öppning eller försegling av kärl eller förpackningar,
- diskning, tvättning, torkning, städning eller annan rengöring,
- uppvärmning av rum, sängar, sittmöbler eller motsvarande,
- fläktning, ventilation eller annan luftkonditionering,
- strykning, mangling eller annan vård av kläder eller textilier,
- pumpning av luft eller vätska, eller
- skötsel, vård eller annan hantering av apparater som avses i de åtta närmast föregående strecksatserna

2. Små hushållsapparater

Små apparater som tillverkats för att normalt användas för

- matlagning eller annan bearbetning av livsmedel,
- uppvärmning, varmhållning, kylhållning, bevarande eller annan förvaring av livsmedel,
- öppning eller försegling av kärl eller förpackningar,
- diskning, tvättning, torkning, städning eller annan rengöring,
- fläktning, ventilation eller annan luftkonditionering,
- strykning, mangling eller annan vård av kläder eller textilier,
- sömnad, stickning, vävning eller annan bearbetning av textila eller andra jämförliga material,
- hårklippning, hårtorkning, tandborstning, massage eller annan kroppsvård,
- pumpning av luft eller vätska,
- mätning, redovisning eller återgivande av tid,
- vägning, eller
- skötsel, vård eller annan hantering av apparater som avses i de elva närmast föregående strecksatserna.

3. It- och telekommunikationsutrustning

Elutrustning som tillverkats för att samla in, lagra, bearbeta, presentera eller kommunicera information (it-utrustning) eller för att normalt användas i kontorsverksamhet. Med kontorsverksamhet avses verksamhet som normalt utförs på kontor, oavsett var verksamheten äger rum. I kategorin ingår även elutrustning som tillverkats för att normalt användas för att via telekommunikation överföra ljud, bild eller annan information (telekomutrustning).

I kategorin ingår sådan it-utrustning och kontorsutrustning som normalt används för

- ord-, text-, siffer-, bild- eller ljudbehandling eller annan behandling av information,
- lagring eller överföring av information,
- framställning eller presentation av text eller bild,

- kopiering,
 - häftning, hålstansning, vikning, kuvertering, klistring, klippning, skärning, förstöring eller annan bearbetning av papper eller motsvarande,
 - mätning, vägning, räkning, sortering, stämpling eller frankering, eller
 - skötsel eller annan behandling av kontorsmaterial.
- I kategorin ingår telekomutrustning som normalt används för att
- sända eller ta emot ljud, bild eller annan information som överförs via ett telekommunikationsnät (t.ex. telefoner, faxar och telefonsvarare),
 - inom ett telekommunikationsnät överföra ljud, bild eller annan information (t.ex. telefonväxlar), eller
 - i anslutning till ett telekommunikationsnät kalla på uppmärksamhet om att ljud, bild eller annan information förmedlas via nätet (t.ex. elutrustning för att med ljud eller ljus förstärka ringsignaler).

4. Ljud- och bildutrustning och solcellspaneler

Elutrustning som tillverkats för att normalt användas för att ta upp eller återge ljud eller bild och som inte är telekomutrustning enligt denna bilaga. Med ljud eller bild avses även de signaler eller annan teknik varigenom ljud eller bild förmedlas.

I kategorin ingår TV-, audio- och videoutrustning samt musikinstrument som normalt används för

- sändning, mottagning, avkodning eller förstärkning av ljud- eller bildsignaler som förmedlas via radio eller tv,
- upptagning, inspelning, lagring, uppspelning eller återgivning av ljud eller bild,
- förstärkning av ljud eller bild, eller
- mixning eller skapande av ljud eller bild.

I kategorin ingår elutrustning som tillverkats för framställning av fotografisk bild eller som hjälpmedel vid framställning av fotografisk bild.

I kategorin ingår solcellspaneler.

5. Belysningsutrustning

Elutrustning som tillverkats för att normalt användas

- som ljuskälla,
- för spridning eller styrning av ljus, eller
- som hjälpmedel för spridning eller styrning av ljus.

6. Elektriska och elektroniska verktyg

Elutrustning som tillverkats för att normalt användas för

- svarvning, fräsning, slipning, polering, sågning, kapning, hyvling, skärning, klippning, bormning, håltagning, stansning, falsning, böjning eller annan liknande bearbetning av trä, metall eller andra material,
- nitning, spikning, skruvning eller borttagning av nitar, spikar, skruvar eller annan liknande användning,
- svetsning, lödning eller annan liknande användning,
- sprutning, sprejning, spridning eller annan behandling av flytande eller gasformiga ämnen,
- gräsklippning eller annan trädgårdsskötsel,

- sömnad, eller
- skötsel, vård eller annan hantering av elutrustning som avses i de sex närmast föregående strecksatserna.

7. Leksaker samt fritids- och sportutrustning

Elutrustning som tillverkats för att normalt användas för spel, lek, fritid eller sport.

8. Medicintekniska produkter

Med medicintekniska produkter avses sådana produkter och tillbehör som avses i artikel 1.2 a eller b i rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/47/EG, och som är elutrustning.

I kategorin ingår elutrustning som tillverkats för att normalt användas för att hos människor eller djur

- påvisa, förebygga, undersöka, övervaka, behandla eller lindra en sjukdom,
- påvisa, förebygga, undersöka, övervaka, behandla, lindra eller kompensera för en skada eller en funktionsnedsättning, eller
- kontrollera fertilitet.

I kategorin ingår även frysar och laboratorieutrustning för in vitro-diagnostik.

9. Övervaknings- och kontrollinstrument

Elutrustning som tillverkats för att normalt användas för

- att varna för, mäta eller reglera värme,
- att varna för eller mäta rök,
- mätning, vägning eller justering av hushålls- eller laboratorieutrustning, eller
- övervakning eller kontroll i industrianläggningar.

10. Automater

Automater och annan elutrustning som har tillverkats för uttag av pengar eller för att automatiskt leverera varor.

Symbolen för elutrustning som ska samlas in separat består av en överkryssad soptunna på hjul. Symbolen ska tryckas på ett synligt ställe, vara tydligt läsbar och outplånlig.

